waewaga need rasked wiljakottid tuppa, agga emma nuttis sallaja.

Hommiko warra tulli andja isse naese jure, ja se olli üks pri tallopoeg, kel omma isse pärris koht, ja ütles naese wasto: Sinna olled eile omma Jummalale nutnud kirrikus, ja armas Jummal on sind nüüd römustanud. Jubba ammo olli mul tänno and Temmaga wölgo, sest et Temma armust wägga mind önnistanud. Wötta nüüd heaks sedda nattokest, mis sulle saatsin; ep olle se muud kui wölg, mis hea melega tassun ja ärra tänna mind mitte; sest Issandat tännan, et Ta kirrikus mo süddant on ligutand, sind aidata ja sedda pissut head sulle tehha.

Jummal wöttab palwet kuulda.

Üks issa tulli, sure kurwastusse sees, omma öppetaja jure, kel kange palwe waim olli, ja pallus tedda, kirriko palwessе panna omma tütart, kes olli surremas saksa jures, kedda tenis. Öppetaja teggi nenda, kui mees olli pallunud, agga tundis isseärranis sekord suurt süddame römo, kui Jummalat pallus. Emma olli tütart tulnud waatma ja istus lapse wodi äres; agga laps olli hopis woimato, ja emma nuttis wägga. Agga järsko touseb laps istukülle, emma wasto ütteldes: Emmake, näggin unnes ühhe mehhe, ommad silmad, ommad käed taewa pole töstwad, ja kuulsin sure healega tedda Jummalat palluwad, et Ta mulle terwist piddi andma. Ja armas Jummal on mehhe palwet wötnud kuulda; többi on minnust lahkunud, ja mis weel ennam: rahho, kallist rahho on Issand räkinud mo süddame sisse, ja on Omma hallastawa armo mulle heldeste näitnud. Nüüd wast öiete tean, et ollen Jummala laps, et ollen Temma riki pärria: sest Jummala Waim on sedda räkinud mo waimole." Emma arwas, et haige piddi jampsima, ja pallus wägga, et piddi rahhule jäma. Agga tüdruk ütles: Ei ma jampsi mitte, emmake; mul on täis arro peas ja woin ehk üllestousta. Aita mind agga nattoke, et nikkutan ommad pölwed sure Jummala ette, ja ei wibi

Eesti-ma rahwa Kalender 1824, lk. 23